

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 260

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 aprilie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
17.	— Hotărâre privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Un cadru pentru politica privind clima și energia în perioada 2020—2030 — COM (2014) 15	247.	— Hotărâre privind unele măsuri pentru organizarea la București, în perioada 11—13 mai 2014, a celei de-a IX-a Conferințe a autorităților judiciare din regiunea Balcanilor și a Reuniunii conducătorilor consiliilor judiciare din statele participante la Procesul de cooperare în Europa de Sud-Est
	2-3	256.	— Hotărâre privind stabilirea datei alegerilor parțiale pentru Senat în Colegiul uninominal nr. 7 din Circumscripția electorală nr. 42 — municipiul București
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 82 din 18 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 9, art. 14, art. 23, art. 25—28 ¹ , art. 30, art. 65, art. 68 ¹ , art. 69—74, art. 136—138, art. 143—152, art. 160—160 ^b , art. 161—170, art. 200—264, art. 270, art. 274, art. 287, art. 385 ⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968 și, în special, ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968 și ale art. 5, art. 18 ¹ alin. (1) și art. 18 ² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	260.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Olt de către domnul Neacșu Petre-Silviu	
	3-6	261.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Neamț de către domnul Neculae Gheorghe
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
244.	— Hotărâre privind înscrierea unor bunuri mobile în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului și transmiterea acestora din administrarea Ministerului Sănătății în administrarea Inspectoratului General de Aviație din subordinea Ministerului Afacerilor Interne	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
	7	162.	— Decizie pentru numirea doamnei Sirma Caraman în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11-15

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Un cadru pentru politica privind clima și energia în perioada 2020—2030 — COM (2014) 15

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare proiectul de opinie nr. 4c-19/162, adoptat de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 26 martie 2014,

1. Camera Deputaților apreciază accentul pus pe necesitatea de a intensifica semnificativ eforturile actuale pentru a valorifica potențialul considerabil de creștere a eficienței energetice al unor sectoare, cum ar fi locuințele, și amintește în acest context de capacitatea arhitecturii tradiționale și a celei numite „verde” de a contribui la atingerea obiectivelor. România ar putea susține în mod semnificativ un astfel de obiectiv prin potențialul său legat de tehnicile și soluțiile constructive tradiționale. În același context, recomandăm Comisiei Europene să revitalizeze preocuparea pentru proiectarea „verde” a locuințelor și spațiilor publice și în același timp să se asigure că suprafețele betonate sunt minimizezate, în aplicarea obiectivelor la nivelul Uniunii Europene privind conservarea biodiversității solului.

2. Camera Deputaților salută abordarea Comisiei Europene de a stimula piețele de comercializare cu amănuntul, atât a energiei electrice, cât și a gazului, pentru a deveni mai dinamice și mai competitive, pentru a le permite consumatorilor să beneficieze pe deplin de dereglementarea pieței energetice. În special, susține cu putere punerea la dispoziția consumatorilor a instrumentelor legale și tehnice pentru a cunoaște și controla consumul propriu și pentru a avea libertatea de a-și alege furnizorii de servicii energetice sau de a produce singuri energie durabilă. De asemenea, consideră că producerea de energie în regim propriu are un potențial insuficient exploatat. În România, dispersia în teritoriul a centrelor locuite este ridicată, ceea ce ar face fezabile astfel de soluții. De aceea ar trebui evaluate progresele în acest domeniu în Uniunea Europeană și, eventual, Comisia Europeană să propună o acțiune de sprijinire la nivel european.

3. Camera Deputaților susține elaborarea unor planuri naționale în domeniu, dar consideră că orizontul de timp prevăzut, anume de a fi finalizate cu mult înainte de anul 2020, este excesiv de optimist, având în vedere cel puțin perioada necesară de cel puțin 2 ani pentru a obține informațiile necesare.

4. Camera Deputaților propune Comisiei Europene să includă parteneriatele estice în viziunea sa strategică pe termen lung în domeniul propunerii, ca scenarii analizate. O astfel de abordare ar însemna un semn concret și puternic al dorinței de a primi noi membri în familia europeană.

5. Față de propunerea Comisiei Europene de a analiza și de a formula recomandări pe marginea planurilor statelor membre în ceea ce privește aspectele comune, Camera Deputaților își exprimă rezervele, deoarece o asemenea analiză ar prelungi procesul administrativ cu cel puțin un an, fără însă a fi clar în ce ar consta avantajele identificării unor aspecte comune. Conform intenției propunerii, statele membre elaborează și

implementează asemenea planuri sub autoritatea proprie, tocmai ca răspuns la specificul fiecărui stat membru în parte. De aceea, recomandăm ca planurile să fie doar notificate Comisiei Europene, spre a servi drept bază comună de cunoaștere.

6. Camera Deputaților își exprimă îngrijorarea cu privire la intenția Comisiei Europene de a elimina treptat, în perioada 2020—2030, subvențiile pentru tehnologiile energetice care au ajuns deja în faza de maturitate, inclusiv cele pentru energia din surse regenerabile. Îngrijorarea pornește de la faptul că încă nu există date suficiente și este posibil să nu existe nici în orizontul de timp menționat, în ceea ce privește rentabilitatea investițiilor de acest tip, ținând seama de ciclul de viață îndelungat. Acest lucru este în mod special important pentru România unde aceste investiții au ajuns mai târziu la o mărime importantă din punct de vedere economic și al puterii instalate, comparativ cu alte state membre.

7. Camera Deputaților este conștientă de faptul că există un moment la care se ating limitele teoretice ale eficienței energetice și că emisiile tehnologice sunt inevitabile în unele sectoare, dar atrage atenția că nu există motive pentru a statua că tehnologia de stocare a carbonului (CSC) ar putea fi singura opțiune disponibilă pentru reducerea emisiilor directe provenite din procesele industriale cu amplexarea necesară pe termen lung.

Chiar dacă, așa cum întemeiat afirmă Comisia Europeană, intensificarea eforturilor în materie de cercetare-dezvoltare și demonstrarea la nivel comercial a tehnologiei CSC sunt esențiale în următorii 10 ani pentru ca această tehnologie să poată fi implementată în orizontul de timp 2030, o astfel de soluție depinde nu doar de maturitatea tehnologică, ci și de alți factori, dintre care sunt de amintit acceptarea publică, amplexarea și statornicia proceselor industriale generatoare. În România, care dispune de un potențial ridicat de locații potrivite pentru CSC, este discutabilă susținerea publică a unor astfel de proiecte. În același timp, amplitudinea proceselor generatoare este de așteptat să se micșoreze în timp, din cauza scăderii cererii de energie. În aceste condiții, România recomandă ca tehnologia CSC să fie privită cu adevărat ca o ultimă soluție.

8. Camera Deputaților este preocupată de propunerea Comisiei Europene adresată Consiliului și Parlamentului European de a analiza aprobarea de ridicare a ponderii energiei din surse regenerabile la 27% la nivelul Uniunii Europene până în anul 2030, de la 20% cât este în prezent.

Camera Deputaților recomandă relaxarea și nuanțarea acestui obiectiv în funcție de mixul energetic al fiecărui stat membru și de condițiile economice concrete ale fiecărui stat membru. În cazul României, conform scenariului prognozat, ponderea de 41% de energie electrică produsă din surse regenerabile în mixul energetic nu poate compensa eforturile

necesare pentru dezvoltarea surselor de energie regenerabilă în sectoarele transport și încălzire-răcire.

9. Camera Deputaților atenționează asupra necesității de a se evalua măsura în care statele membre vor mai beneficia de aceeași libertate de decizie privind mixul energetic național, în condițiile agreării unei ținte minime obligatorii pentru ansamblul Uniunii Europene de 27% și în condițiile introducerii unui mecanism de guvernare în domeniul energiei care oferă Comisiei Europene pârghii de intervenție asupra planurilor naționale privind energia din surse regenerabile și, implicit, asupra stabilirii mixului energetic.

10. Camera Deputaților subliniază că proiectele de inițiere a unor tehnologii sau soluții inovatoare în domeniul energiei, ce contribuie la scăderea emisiei de gaze cu efect de seră, care sunt în fază incipientă în acest moment, au nevoie de finanțare europeană cât mai timpurie și consideră că proiectele de cercetare-dezvoltare în acest domeniu ar trebui sprijinite la nivelul Uniunii Europene.

11. Camera Deputaților consideră că ținta de 40% de reducere a gazelor cu efect de seră reprezintă maximum acceptabil pentru România și numai în condițiile unui acord internațional.

12. Camera Deputaților consideră că propunerea ar câștiga în predictibilitate dacă ar fi stabilite marje de timp diferențiate pentru obiectivele stringente sau minimale — pe termen scurt și mediu și pentru cele la care se acceptă o anumită flexibilitate, fiind stabilite pe termene mai lungi. Ar trebui minimizat riscul de a nu atinge nivelul necesar caracterului demonstrativ al unor programe, risc deja materializat în cazul proiectelor CSC de până în prezent.

13. Camera Deputaților subliniază că deciziile la nivelul Uniunii Europene ar trebui să țină seama de contextul negocierilor internaționale în domeniul schimbărilor climatice și să nu aducă presiuni suplimentare asupra competitivității

industrii europene, securității energetice, pieței forței de muncă. Trebuie să se asigure un echilibru între obiectivele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și păstrarea locurilor de muncă și a competitivității industriei, precum și creșterea economică.

14. Camera Deputaților solicită o evaluare de impact riguroasă privind eficiența în termeni de măsuri de punere în aplicare, costuri și beneficii, care să permită industriei europene să rămână competitivă. Evaluarea trebuie realizată pentru fiecare stat membru pentru că punctele de plecare sunt diferite, circumstanțele naționale fiind diferite.

15. Camera Deputaților subliniază că distribuirea eforturilor de reducere trebuie realizată într-o manieră echilibrată pe baza unor criterii transparente și echitabile care să asigure o implementare eficientă din punctul de vedere al costurilor. Este necesară îmbunătățirea coordonării politicilor, astfel încât, pe termen mediu și lung, prețul carbonului să constituie un stimulent suficient de solid pentru a încuraja investițiile în tehnologii cu un conținut scăzut de carbon la nivelul Uniunii Europene. Obiectivele de competitivitate, securitate energetică și suportabilitatea prețului electricității nu trebuie să fie puse în pericol pe termen scurt. Ar trebui luate în calcul sprijinirea rețelelor de transport al energiei dinspre zona balcanică unde se află România spre vestul continentului, precum și analiza potențialului generației a IV-a de reactoare nucleare, mult mai puțin poluante și mai puțin riscante.

16. Camera Deputaților recomandă stabilirea unor acțiuni de încurajare a companiilor comerciale pentru a-și spori interesul în tehnologii cu emisii scăzute de carbon și prin instrumente noi să se asigure accesul la acestea la un cost rezonabil.

17. Camera Deputaților sprijină, în principiu, propunerea legislativă în discuție, considerând că aceasta reprezintă o contribuție relevantă pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă și de asigurare a calității vieții cetățenilor europeni.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 8 aprilie 2014, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 8 aprilie 2014.
Nr. 17.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 82
din 18 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 9, art. 14, art. 23, art. 25—28¹, art. 30, art. 65, art. 68¹, art. 69—74, art. 136—138, art. 143—152, art. 160—160^b, art. 161—170, art. 200—264, art. 270, art. 274, art. 287, art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968 și, în special, ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968 și ale art. 5, art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Augustin Zegrean — președinte
Valer Dorneanu — judecător
Toni Greblă — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător

Mona-Maria Pivniceru — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Cristina Teodora Pop — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6, art. 9, art. 14, art. 23, art. 25—28¹, art. 30, art. 65, art. 68¹, art. 69—74, art. 136—138, art. 143—152, art. 160—160^b, art. 161—170, art. 262 pct. 1 lit. a), art. 200—264, art. 270, art. 274, art. 287, art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968 și ale art. 5, art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Adrian Negru în Dosarul nr. 28.104/299/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 391 D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că textele criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. În subsidiar, se susține că criticile formulate nu reprezintă veritabile excepții de neconstituționalitate, autorul fiind nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a legii. Referitor la art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000, se susține că, în cazul acestora, autorul critică limitele speciale ale pedepselor prevăzute de dispozițiile legale criticate. Se arată că atât interpretarea și aplicarea legii, cât și modificarea textelor supuse controlului de constituționalitate sunt aspecte ce nu intră în sfera de competență a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 28.104/299/2006, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6, art. 9, art. 14, art. 23, art. 25—28¹, art. 30, art. 65, art. 68¹, art. 69—74, art. 136—138, art. 143—152, art. 160—160^b, art. 161—170, art. 262 pct. 1 lit. a), art. 200—264, art. 270, art. 274, art. 287, art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968 și ale art. 5, art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Adrian Negru într-o cauză având ca obiect soluționarea apelurilor declarate împotriva unei sentințe penale de condamnare a autorului excepției pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 18¹ și art. 18² din Legea nr. 78/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, referitor la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000, autorul acesteia susține că textele arătate contravin prevederilor art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât pedepsele prevăzute de ele nu sunt proporționale cu pericolul social al faptelor incriminate. În acest sens, se arată că respectivele pedepse sunt similare celor cu care sunt sancționate infracțiunile de compromitere a unor interese de stat (art. 168 din Codul penal din 1969) și de divulgare a secretului care periclitează siguranța statului (art. 169 din Codul penal din 1969), acestea din urmă fiind fapte cu un pericol social sporit.

Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968, se susține că acestea contravin principiului siguranței și securității juridice, principiu constituțional dedus prin interpretarea sistematică a prevederilor art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 11 alin. (2), art. 15 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, 21, art. 24 alin. (1), art. 52, 53, 57, 124, 126, 129, 131, 132, art. 146 lit. d) și art. 154 alin. (1) din Legea fundamentală și care

garantează securitatea juridică a persoanei contra riscurilor la care este expusă chiar prin conținutul normelor juridice. Se arată că trimiterea în judecată a unei persoane poate avea loc doar în condițiile în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală, ce are ca scop tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Se susține, totodată, că prin emiterea rechizitoriului, procurorul urmărește ca persoana trimisă în judecată să fie trasă la răspundere penală, considerând-o, în acest fel, vinovată de săvârșirea infracțiunilor reținute în actul de sesizare a instanței. În aceste condiții persoana trimisă în judecată este prezumată a fi vinovată, situație ce încalcă principul constituțional statuat la art. 23 alin. (11) din Constituție. Se arată că, de altfel, dacă persoana în cauză ar fi prezumată a fi nevinovată, procurorul ar face aplicarea prevederilor art. 10 alin. (1) lit. d) și e) din Codul de procedură penală din 1968, neputând pune în mișcare acțiunea penală. Se susține, de asemenea, că prin încălcarea prezumției de nevinovăție, potrivit căreia, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată, cel trimis în judecată este pus în situația de a-și dovedi în fața instanței propria nevinovăție.

Criticile anterior enunțate referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (11) sunt menținute și în privința prevederilor art. 6, 9, 14, 23, 25—28¹, 30, 65, 68¹, 69—74, 136—138, 143—152, 160—160^b, 161—170, 200—264, 270, 274, 287 și art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968, arătându-se că principiul prezumției de nevinovăție obligă, de fapt, procurorii și instanțele să efectueze, în toate cazurile, urmărirea penală și cercetarea judecătorească *in rem*. Se arată, totodată, că aceste texte legale contravin și art. 16, art. 21 alin. (3), art. 24 și art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală.

Tribunalul București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele criticate necontravenind dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se susține că dispozițiile art. 143—152, art. 161—170, art. 200—264 și art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu au legătură cu soluționarea cauzei. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 5, art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000, se arată că aceasta vizează modificarea acestor texte legale sub aspectul limitelor speciale ale pedepselor aplicabile. În privința celorlalte dispoziții legale criticate, se susține că autorul excepției enumeră articole din cuprinsul Codului de procedură penală din 1968 și articole din Legea fundamentală, fără a arăta exact în ce constă neconstituționalitatea acestora.

Avocatul Poporului susține că textele criticate sunt constituționale. Se arată că critica referitoare la prevederile art. 5, art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 nu cuprinde reale argumente de neconstituționalitate în sprijinul celor invocate de către autorul excepției, că cea care vizează neconstituționalitatea dispozițiilor art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968 nu respectă exigențele unei veritabile excepții de neconstituționalitate și că restul textelor criticate nu sunt de natură a aduce atingere dreptului la un proces echitabil și prezumției de nevinovăție, fiind, totodată, în acord cu prevederile art. 53 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 — *Garantarea dreptului la apărare*, art. 9 — *Obiectul și exercitarea acțiunii penale*, art. 14 — *Obiectul și exercitarea acțiunii civile*, art. 23 — *Inculpatul*, art. 25—28¹ referitoare la competența după materie și după calitatea persoanei, art. 30 — *Competența pentru infracțiunile săvârșite în țară*, art. 65 — *Sarcina administrării probelor*, art. 68¹ — *Indicii temeinice*, art. 69—74 — referitoare la declarațiile învinutului sau ale inculpatului, art. 136—138 privind dispozițiile generale cu privire la măsurile preventive, art. 143—152 cu privire la reținere, obligarea de a nu părăsi localitatea, obligarea de a nu părăsi țara și arestarea preventivă, art. 160—160^b referitoare la arestarea inculpatului, art. 161—170 — cu referite la alte măsuri procesuale, art. 262 pct. 1 lit. a) referitor la rezolvarea cauzelor, art. 200—264 privind urmărirea penală, art. 270 cu privire la cauzele de reluare a urmăririi penale, art. 274 — *Durata arestării inculpatului după reluare*, art. 287 — *Îndatoririle instanței de judecată*, art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 privind cazurile în care se poate face recurs din Codul de procedură penală din 1968 și ale art. 5, art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000.

Prevederile art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968 au următorul cuprins: „*Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, procedează, după caz, astfel:*

1. *când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de învinuit sau de inculpat și că acesta răspunde penal:*

a) *dacă acțiunea penală nu a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, dă rechizitoriu prin care pune în mișcare acțiunea penală și dispune trimiterea în judecată;*”.

Dispozițiile art. 6, 9, 14, 23, 25—28¹, 30, 65, 68¹, 69—74, 136—138, 143—152, 160—160^b, 161—170, 200—264, 270, 274, 287 și art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968 au fost abrogate prin art. 108 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Având însă în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea reține ca obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate prevederile art. 6, 9, 14, 23, 25—28¹, 30, 65, 68¹, 69—74, 136—138, 143—152, 160—160^b, 161—170, 200—264, 270, 274, 287 și art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968 și, în

special, ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968 [preluate la art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală în vigoare] și ale art. 5, art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Curtea reține că la data pronunțării sentinței penale de condamnare a inculpatului, faptele prevăzute la art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 erau sancționate penal cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, iar cele prevăzute la art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 erau pedepsite cu închisoare de 6 luni la 5 ani, limite speciale ce constituie obiectul criticilor formulate cu privire la articolele arătate și care nu au fost preluate în actualul conținut al acestor norme, după modificarea lor prin art. 79 pct. 12 și 13 din titlul II al Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal. Pentru acest motiv, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011 anterior referită, Curtea va analiza dispozițiile art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000, în forma aplicată autorului excepției de neconstituționalitate.

Se susține că textele criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) cu privire la statul român, art. 11 alin. (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 52 cu privire la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor, art. 126 cu privire la instanțele judecătorești, art. 127 referitor la caracterul public al dezbaterilor, art. 128 cu privire la folosirea limbii materne și a interpretului în justiție, art. 129 privind folosirea căilor de atac, art. 130 cu privire la poliția instanțelor, art. 131 referitor la rolul Ministerului Public, art. 132 cu privire la statutul procurorilor, art. 146 lit. d) privind atribuțiile Curții Constituționale și art. 154 alin. (1) referitor la conflictul temporal de legi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cu privire la critica, formulată în ansamblu, asupra prevederilor art. 6, 9, 14, 23, 25—28¹, 30, 65, 68¹, 69—74, 136—138, 143—152, 160—160^b, 161—170, 200—264, 270, 274, 287 și art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968, ce reglementează, de fapt, obiectul și exercitarea acțiunii civile, inculpatul, competența după materie și după calitatea persoanei, competența pentru infracțiunile săvârșite în țară, sarcina administrării probelor, indicii temeinice, declarațiile învinutului sau ale inculpatului, măsurile preventive, reținerea, arestarea inculpatului, alte măsuri procesuale, urmărirea penală, cauzele de reluare a urmăririi penale, durata arestării inculpatului după reluare, îndatoririle instanței de judecată și cazurile în care se poate face recurs, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de modul în care normele enumerate sunt aplicate de către organele de urmărire penală, arătând că ele fac posibilă încălcarea de către acestea a prezumției de nevinovăție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare. Interpretarea și aplicarea legii nu intră însă în sfera competenței Curții Constituționale, motiv pentru care Curtea constată că excepția este, sub aspectul acestei critici, inadmisibilă.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000, în forma criticată de autorul excepției, Curtea observă că potrivit prevederilor art. 5 dispozițiile Legii nr. 78/2000 sunt aplicabile și infracțiunilor împotriva intereselor

financiare ale Uniunii Europene, reglementate la art. 18¹—art. 18⁵ din această lege; conform art. 18¹ alin. (1), folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi; iar, potrivit art. 18² alin. (1), schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Curtea constată că, în prezent, faptele incriminate la art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 sunt pedepsite cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi, iar cele incriminate la art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 sunt pedepsite cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

Autorul excepției susține că infracțiunile reglementate la art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 prevăd pedepse prea mari raportat la pericolul social al faptelor incriminate. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*, motiv pentru care Curtea constată că și în privința acestei critici excepția apare ca fiind inadmisibilă.

II. Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968 prin raportare la critici de neconstituționalitate asemănătoare prin Decizia nr. 646 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 23 ianuarie 2006, Decizia nr. 383 din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, și Decizia nr. 1.588 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 26 ianuarie 2011, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată.

Prin Decizia nr. 646 din 29 noiembrie 2005, Curtea a constatat că prerogativele încredințate procurorului de către

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 9, art. 14, art. 23, art. 25—28¹, art. 30, art. 65, art. 68¹, art. 69—74, art. 136—138, art. 143—152, art. 160—160^b, art. 161—170, art. 200—264, art. 270, art. 274, art. 287, art. 385⁹ alin. 1 pct. 10 din Codul de procedură penală din 1968 și ale art. 5, art. 18¹ alin. (1) și art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Adrian Negru în Dosarul nr. 28.104/299/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Negru în Dosarul nr. 28.104/299/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unor bunuri mobile în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului și transmiterea acestora din administrarea Ministerului Sănătății în administrarea Inspectoratului General de Aviație din subordinea Ministerului Afacerilor Interne

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 858 și 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului a unor bunuri mobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sănătății, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în condițiile legii.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea dreptului de administrare a bunurilor mobile prevăzute la art. 1 din administrarea Ministerului Sănătății în administrarea Inspectoratului General de Aviație din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 3. — Patrimoniul Ministerului Sănătății se diminuează, iar patrimoniul Inspectoratului General de Aviație din subordinea Ministerului Afacerilor Interne se majorează cu valoarea de inventar a bunurilor mobile transmise potrivit prevederilor art. 2.

Art. 4. — Predarea-preluarea bunurilor prevăzute la art. 1 se face pe bază de proces-verbal încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Cheltuielile determinate de transportul și manipularea bunurilor din locul de depozitare, precum și paza materială a acestora, după preluarea în condițiile art. 4, se suportă din bugetul aprobat Inspectoratului General de Aviație din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, în condițiile legii.

Art. 6. — Ministerul Sănătății și Ministerul Afacerilor Interne vor opera modificările intervenite în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea
Ministrul sănătății,
Nicolae Băncioiu
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 2 aprilie 2014.
Nr. 244.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunurilor mobile care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului și care se transmit din administrarea Ministerului Sănătății în administrarea Inspectoratului General de Aviație din subordinea Ministerului Afacerilor Interne

Denumirea bunului	Cantitatea	Valoarea de inventar — lei —	Persoana juridică de la care se transmite bunul	Persoana juridică la care se transmite bunul	Numărul de înregistrare în inventarul bunurilor din domeniul public al statului
Elicopter EC 135 T2+ special dotat pentru misiuni de salvare și asistență medicală și tehnică de urgență Seria de fabricație: 1124 Anul fabricației: 2013 Cod de clasificare: 8.30	1 complet (1 cpl)	33.653.884,57	Ministerul Sănătății Cod unic de înregistrare (CUI 4266456)	Inspectoratul General de Aviație din subordinea Ministerului Afacerilor Interne Cod unic de înregistrare (CUI 24367374)	Ministerul Finanțelor Publice urmează să atribuie numărul de înregistrare în inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului.
Elicopter EC 135 T2+ special dotat pentru misiuni de salvare și asistență medicală și tehnică de urgență Seria de fabricație: 1140 Anul fabricației: 2013 Cod de clasificare: 8.30	1 complet (1 cpl)	28.862.719,48	Ministerul Sănătății Cod unic de înregistrare (CUI 4266456)	Inspectoratul General de Aviație din subordinea Ministerului Afacerilor Interne Cod unic de înregistrare (CUI 24367374)	Ministerul Finanțelor Publice urmează să atribuie numărul de înregistrare în inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind unele măsuri pentru organizarea la București, în perioada 11—13 mai 2014,
a celei de-a IX-a Conferințe a autorităților judiciare din regiunea Balcanilor
și a Reuniunii conducătorilor consiliilor judiciare din statele participante
la Procesul de cooperare în Europa de Sud-Est**

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Consiliului Superior al Magistraturii pe anul 2014 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014, cu suma de 225 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul II „Bunuri și servicii”, în vederea organizării la București, în perioada 11—13 mai 2014, a celei de-a IX-a Conferințe a autorităților judiciare din regiunea Balcanilor și a Reuniunii conducătorilor consiliilor judiciare din statele participante la Procesul de cooperare în Europa de Sud-Est.

(2) Normativele de cheltuieli pentru acțiunea de la alin. (1) sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii răspunde de utilizarea fondurilor aferente organizării celor două evenimente, potrivit prevederilor legale.

Art. 2. — (1) În scopul participării la activitățile prevăzute la art. 1 alin. (1), prin derogare de la prevederile cap. II pct. 2 și

pct. 5 lit. C din Normele privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și a unor manifestări cu caracter cultural-științific, precum și cheltuielile ce se pot efectua în acest scop de către instituțiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 552/1991 privind normele de organizare în țară a acțiunilor de protocol, cu modificările ulterioare, se aprobă invitarea în țară a unui număr de 70 personalități străine, precum și cheltuielile cu caracter protocolar necesare pentru organizarea acestor activități.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii beneficiază, la cerere, de sprijinul Ministerului Afacerilor Externe și al Ministerului Justiției.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat, la solicitarea ordonatorului principal de credite, să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și în structura bugetului Consiliului Superior al Magistraturii pe anul 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

București, 2 aprilie 2014.

Nr. 247.

ANEXĂ

**Normativele de cheltuieli pentru acțiunile de protocol ocazionate de desfășurarea celei de-a IX-a Conferințe
a autorităților judiciare din regiunea Balcanilor și a Reuniunii conducătorilor consiliilor judiciare
din statele participante la Procesul de cooperare în Europa de Sud-Est**

Recepție de bun venit	200 lei/persoană
Cină oficială	180 lei/persoană
Prânz x 2	180 lei/persoană
Cadouri	20 lei/persoană
Pauză de cafea	10 lei/persoană
Tratații	10 lei/persoană
Materiale informative și materiale promoționale	210 lei/persoană
Alte servicii (fotografii, manifestări cultural-artistice)	210 lei/persoană
Organizarea unor vizite la obiective turistice	130 lei/persoană
Organizarea unui program turistic pentru partenerii participanților	80 lei/persoană
Servicii de interpretariat	150 lei/oră/interpret

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind stabilirea datei alegerilor parțiale pentru Senat în Colegiul uninominal nr. 7
din Circumscripția electorală nr. 42 — municipiul București**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se stabilește ziua de duminică, 25 mai 2014, ca dată a desfășurării alegerilor parțiale pentru Senat în Colegiul uninominal nr. 7 din Circumscripția electorală nr. 42 — municipiul București.

Art. 2. — Programul calendaristic pentru realizarea acțiunilor din cuprinsul perioadei electorale la alegerile parțiale pentru Camera Deputaților și Senat în unele colegii uninominale din Circumscripția electorală nr. 18 — județul Galați, Circumscripția electorală nr. 20 — județul Gorj, Circumscripția electorală nr. 22 —

județul Hunedoara, Circumscripția electorală nr. 25 — județul Ilfov, Circumscripția electorală nr. 32 — județul Satu Mare și Circumscripția electorală nr. 42 — municipiul București din data de 25 mai 2014, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 200/2014, se aplică în mod corespunzător și alegerilor parțiale pentru Senat organizate în Colegiul uninominal nr. 7 din Circumscripția electorală nr. 42 — municipiul București.

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 10 aprilie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea
p. Președintele Autorității Electorale Permanente,
Marian Muhuleț

București, 9 aprilie 2014.
Nr. 256.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect
al județului Olt de către domnul Neacșu Petre-Silviu**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) și art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Neacșu Petre-Silviu exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de prefect al județului Olt.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 9 aprilie 2014.
Nr. 260.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar,
prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice
de subprefect al judeţului Neamţ
de către domnul Neculae Gheorghe

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (21) şi art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Neculae Gheorghe exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Neamţ.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Bucureşti, 9 aprilie 2014.
Nr. 261.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**
pentru numirea doamnei Sirma Caraman în funcţia
de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale
şi Administraţiei Publice

În temeiul art. 15 lit. d) şi al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea şi funcţionarea Guvernului României şi a ministerelor, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Sirma Caraman se numeşte în funcţia de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

Bucureşti, 9 aprilie 2014.
Nr. 162.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

**DECIZIA Nr. 1
din 17 februarie 2014**

Dosar nr. 2/1/2013/HP

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea Roxana Popa	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Simona Lala Cristescu Minodora Carmen Ianoși	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător-raportor
Rodica Susanu Andreia Liana Constanda Nina Ecaterina Grigoraș Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător-raportor
Monica Ruxandra Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Mariana Cîrstocea	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Nicolae Măniuguțiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor
Simona Camelia Marcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Iancu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 2/1/2013/HP a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Adriana Stamatescu, magistrat-asistent la Secția I civilă, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă al Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați în Dosarul nr. 2.748/91/2012 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, vizând menținerea în conținutul normei legale a sintagmei „pensie de serviciu”, în condițiile în care actele normative ce reglementează sistemul de asigurări sociale, Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, adoptate anterior, nu mai reglementează această noțiune.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse practică judiciară și raportul întocmit de judecătorii raportori. Se mai referă că raportul a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă și că reclamantul Cojocaru Marian a depus la dosar, astăzi, 17 februarie 2014, punctul său de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, constată că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

1. Titularul și obiectul sesizării

Curtea de Apel Galați a dispus, prin încheierea de ședință din data de 16 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.748/91/2012 aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, în raport cu prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 40 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare (art. 51 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare), art. 85 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 și 2 din Legea nr. 119/2010.

Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Vrancea, reclamantul C.M. a solicitat obligarea pârâtului Inspectoratul Județean de Jandarmi Vrancea să-i plătească un ajutor egal cu două salarii ale funcției de bază, pentru fiecare an rămas până la limita de vârstă de pensionare, începând cu data trecerii în rezervă, 28.12.2011.

Reclamantul a avut calitatea de militar-jandarm și a trecut în rezervă din motive medicale.

Temeiul de drept al cererii l-au constituit dispozițiile art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

Tribunalul Vrancea, prin Sentința civilă nr. 398 din 5 iunie 2013, a admis acțiunea civilă formulată de reclamant și a obligat părătul să-i plătească pentru fiecare an rămas până la limita de vârstă de pensionare un ajutor egal cu două solde ale funcției de bază, conform art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, începând cu data trecerii în rezervă, 28.12.2011, reținând că legea folosește sintagma „cu drept la pensie de serviciu”, deși Legea nr. 119/2010, care reglementează sistemul public de pensii, adoptată anterior actului normativ invocat în cauză, nu mai reglementează noțiunea respectivă, ca o consecință a unei necorelări a termenilor folosiți în actele normative în materie. Operațiunea de interpretare a acestei noțiuni trebuie să se facă însă prin raportare la cadrul general în materia pensiilor, respectiv art. 51 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează: pensia pentru limită de vârstă, pensia anticipată, pensia anticipată parțială, pensia de invaliditate și pensia de urmaș.

Curtea de Apel Galați, în cursul soluționării apelului declarat împotriva acestei sentințe, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 51 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 și 2 din Legea nr. 119/2010, art. 85 din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, și art. 10 din Legea nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

Curtea de Apel Galați a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

a) de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, în corelare cu prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 40 din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare (art. 51 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare), art. 85 din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 1 și 2 din Legea nr. 119/2010 depinde soluționarea pe fond a cauzei, „existând o jurisprudență neunitară”;

b) problema de drept enunțată este nouă, deoarece, din consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre;

c) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 16 octombrie 2013.

3. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Reclamantul nu a invocat alte argumente în afara celor expuse prin cererea de chemare în judecată, dar a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Părătul a apreciat că practica Curții de Apel Galați cu privire la chestiunea de drept în discuție este aproape unanimă, în sensul respingerii acestor acțiuni ca nefondate, dar a lăsat la

aprecierea Curții aplicarea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

În urma comunicării raportului întocmit în condițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, reclamantul a depus, în scris, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, punctul său de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării. Cu privire la admisibilitatea sesizării a susținut că la nivelul Curții de Apel Galați problema de drept a interpretării normei inserate în Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, a intervenit abia în anul 2013, că dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă reglementează noutatea raportând-o nu la jurisprudența națională, ci la jurisprudența instanței investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care formulează sesizarea. De asemenea, a apreciat că această chestiune de drept are caracter de noutate, chiar și pentru faptul că, din analiza jurisprudenței, rezultă că 9 curți de apel nu au pronunțat soluții în această materie, iar considerentul reținut de judecătorii raportori cu privire la modul de redactare a normei de drept, care nu ar face necesară pronunțarea unei hotărâri prealabile, nu are legătură cu definiția condiției noutății.

Pe fondul problemei de drept, a apreciat că textul de lege vizat trebuie interpretat prin raportarea legii privind salarizarea unică la legea privind sistemul unitar de pensii și la categoriile cuprinse în aceasta din urmă, întrucât ambele legi erau în vigoare la momentul interpretării; că intenția legiuitorului a fost de a acorda o reparație materială celor ce nu își mai pot exercita activitatea din condiții independente de voința lor și că ordinele ministeriale nu pot dispune privitor la drepturile unei persoane, rectificate printr-o lege specială.

4. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Prin încheierea de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 2.748/91/2012 al Curții de Apel Galați și-a exprimat punctul de vedere asupra chestiunii de drept sesizate, arătând, după expunerea dispozițiilor legale considerate ca fiind relevante, că atât la nivelul acestei instanțe, cât și al instanțelor inferioare din circumscripția sa, jurisprudența pe chestiunea dedusă judecării nu este unitară, aspect ce s-a constatat și la nivelul celorlalte instanțe din țară, cu referire la Tribunalul Neamț (Sentința civilă nr. 171/CA din 14 mai 2013), respectiv tribunalele Cluj (Sentința civilă nr. 6.159/2013), Covasna (sentințele civile nr. 1.831/2013 și 1.832/2013), Alba (Sentința civilă nr. 373/CAF/2013) și Gorj (Sentința civilă nr. 6.867/2012).

S-a arătat că într-o primă orientare jurisprudențială (Decizia civilă nr. 356 din 13 februarie 2013 a Curții de Apel Galați) s-a statuat în sensul că în procesul de legiferare a intervenit o necorelare a termenilor folosiți, însă s-a considerat că pentru interpretarea noțiunii de „pensie de serviciu” nu se poate apela la legislația anterioară Legii nr. 119/2010, respectiv la Legea nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât la acel moment nu se afla în ființă Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare (nu se poate apela la o lege abrogată în anul 2010 pentru a clarifica un text în vigoare în anul 2012, doar cu motivarea că legiuitorul a greșit la redactarea normei juridice și că norma astfel adoptată nu reprezintă intenția și rațiunea avute în vedere tot de el la adoptarea sa).

Într-o a doua interpretare (Decizia civilă nr. 15/A/2013 a Curții de Apel Galați) s-a arătat că, pentru a stabili domeniul de aplicare al Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, în problema de drept în discuție nu poate fi eliminată determinarea „de serviciu” și folosită doar noțiunea de gen „pensie”. Pensia de serviciu a reprezentat o specie a noțiunii de gen, pensie. Considerând că dispoziția se aplică pentru toate pensiile se ajunge la o modificare a legii. De aceea, pentru a stabili intenția legiuitorului în delimitarea subiecților cărora li se adresează

textul de lege, s-a considerat că se impune a se face o analiză a Legii nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementa pensiile de serviciu ale personalului militar.

S-a arătat că în privința aplicării în timp a legii civile, principiul este al aplicării acesteia pe toată durata cât este în vigoare, însă clarificarea noțiunii de pensie de serviciu raportată la legea care a conținut această instituție juridică nu echivalează cu o ultraactivitate a legii civile, întrucât cauza acțiunii nu o constituie Legea nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.

Dacă s-ar interpreta această noțiune prin raportare la Legea privind sistemul unitar de pensii publice, constatând că Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu cuprinde această noțiune, s-ar ajunge la lipsirea de efecte a prevederii legale analizate din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.

5. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

5.1. Jurisprudența Curții de Apel Galați nu este unitară; într-o primă orientare jurisprudențială, exprimată doar prin Decizia nr. 356 din 13 februarie 2013, s-a decis în sensul admiterii acțiunilor având ca obiect obligarea angajatorului la plata ajutorului prevăzut de art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, apreciindu-se că pentru interpretarea noțiunii de „pensie de serviciu” nu se poate apela la legislația anterioară Legii nr. 119/2010, pentru că la acel moment nu era în vigoare Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare. În acest sens s-a depus Decizia nr. 356 din 13 februarie 2013.

Cealaltă orientare jurisprudențială este în sensul respingerii acțiunilor cu acest obiect, apreciindu-se că legea civilă se aplică atât timp cât este în vigoare, însă clarificarea noțiunii de pensie de serviciu, raportată la legea care a conținut această instituție juridică, nu echivalează cu o ultraactivitate a legii civile, întrucât cauza acțiunii nu o constituie Legea nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.

Dacă s-ar interpreta această noțiune prin raportare la Legea privind sistemul unitar de pensii publice, constatând că Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu cuprinde această noțiune, s-ar ajunge la lipsirea de efecte a prevederii legale analizate din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare. A fost indicată Decizia nr. 15/A din 6 septembrie 2013 a aceleiași instanțe.

5.2. Jurisprudența altor instanțe din țară: O parte din instanțele care au avut pe rol asemenea cereri le-au soluționat prin respingerea lor, cu motivarea că încetarea raporturilor de serviciu ca urmare a acordării unei pensii de invaliditate nu îndreptățește partea la beneficiul ajutorului prevăzut de art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, care se acordă la încetarea raporturilor de serviciu prin plata unei pensii de serviciu. În acest sens s-au pronunțat, spre exemplu, Tribunalul Mehedinți — Sentința nr. 1.480 din 13 februarie 2013, Tribunalul Vaslui — Sentința nr. 286 din 27 martie 2013.

În sens contrar a fost depusă doar Sentința nr. 1.839/F din 28 mai 2013 a Tribunalului Ialomița, prin care se reține că interpretarea în sensul că ajutorul prevăzut de art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, s-ar acorda numai celor care, la încetarea raporturilor de serviciu, ar avea dreptul la pensie de serviciu, nu corespunde intenției legiuitorului, pentru că această interpretare contravine dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dar și pct. 15.11 din Normele metodologice privind salarizarea și

alte drepturi ale personalului militar, polițiștilor și personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/214/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Celelalte curți de apel au comunicat că nu au avut pe rol asemenea pricini.

5.3. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — asemenea cereri nu intră în sfera de competență a instanței supreme.

5.4. Jurisprudența Curții Constituționale

În urma verificărilor efectuate nu s-au identificat decizii pronunțate de Curtea Constituțională cu privire la textele de lege în discuție, respectiv art. 20 alin. 2 din anexa nr. VII, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, art. 10 din Legea nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 40 din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, art. 51 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, art. 85 din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare. Deși cu privire la art. 1 și 2 din Legea nr. 119/2010 s-au pronunțat decizii ale Curții Constituționale, acestea nu au legătură cu problema de drept ce formează obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5.5. De asemenea, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării Curții de Apel Galați.

6. Raportul asupra chestiunii de drept

Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a instituției juridice privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul neîndeplinirii condiției noutății, iar în subsidiar, pentru cazul în care se va opina asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a sesizării, s-a concluzionat că, în interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 51 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 și 2 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, sintagma „pensie de serviciu” din conținutul normei legale menționate include doar categoriile de pensie pentru limită de vârstă, pensie anticipată și pensie anticipată parțială, prevăzute de art. 51 lit. a—c din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

7. Înalta Curte

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Prealabil analizei în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție va verifica întrunirea condițiilor de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile față de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

Potrivit acestor dispoziții legale, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a

statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Așadar, prin reglementarea prevăzută de legiuitor în cuprinsul textului mai sus citat se instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții ce trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Prin prezenta sesizare, se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, în raport cu prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 40 din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare (art. 51 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare), art. 85 din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 și 2 din Legea nr. 119/2010.

Raportând sesizarea privind pronunțarea hotărârii prealabile la condițiile impuse de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, se constată că există o cauză în curs de judecată, iar Curtea de Apel Galați, investită cu soluționarea apelului, judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 96 pct. 2 din Codul de procedură civilă raportat la dispozițiile art. 208 și 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările ulterioare, urmând a pronunța o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

Înalta Curte constată îndeplinită și condiția prevăzută de lege ca soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere. Aceasta, deoarece în raport cu modul de interpretare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, instanța va proceda la admiterea sau respingerea acțiunii prin care se solicită ajutorul prevăzut de text, fiind evidentă legătura cu fondul cauzei a chestiunii deduse judecății.

Cât privește condiția de admisibilitate referitoare la noutatea chestiunii de drept a cărei rezolvare de principiu se solicită, se constată că în condițiile în care legiuitorul nu a stabilit criteriile în funcție de care o chestiune de drept poate fi considerată nouă, revine Înaltei Curți sarcina stabilirii caracterului de noutate al acesteia.

În mod evident, cerința noutății este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementările nou-intrate în vigoare, mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept răspunzând intenției legiuitorului de a preveni practica neunitară a instanțelor de judecată în materie.

În egală măsură însă noutatea, în sensul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, se referă și la o normă juridică

intrată în vigoare cu mai mult timp în urmă, dar a cărei aplicare a devenit actuală ulterior.

În aceste condiții, în stabilirea elementului de noutate a chestiunii de drept a cărei interpretare se solicită, trebuie plecat de la următoarele premise:

- asigurarea funcției mecanismului hotărârii prealabile de prevenire a practicii judiciare neunitare;
- evitarea paralelismului și suprapunerii cu mecanismul recursului în interesul legii.

Este evident, așadar, că în situația în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționate diferit în mod constant o problemă de drept într-o anumită perioadă de timp, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare este cel cu funcție de reglare — recursul în interesul legii, iar nu hotărârea prealabilă.

În cauză însă problema interpretării dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, reprezintă o problemă de drept recentă, aflată pe rolul curților de apel care judecă conflictele individuale de muncă în apel în ultimă instanță. Acest aspect rezultă din verificarea practicii, făcută de Înalta Curte în cauza de față, verificarea din care rezultă că hotărâri definitive în materie s-au pronunțat începând cu anul 2013.

În plus, trebuie subliniat faptul că hotărârile pronunțate, într-un sens sau altul, cu privire la această chestiune, nu prezintă caracterul unei practici judiciare conturate și constante, astfel încât mecanismul cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile să fie înlăturat.

De asemenea, trebuie subliniat că asupra acestei chestiuni Înalta Curte nu a statuat, conflictele individuale de muncă nefiind cuprinse în sfera de competență materială a instanței supreme, și nu există un recurs în interesul legii cu un obiect similar, în curs de soluționare.

Pentru aceste considerente, constatând admisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați, Înalta Curte va proceda la analiza pe fond a chestiunii de drept a cărei rezolvare de principiu se solicită.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, „*Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv ale căror raporturi de serviciu au încetat, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzute de lege, mai beneficiază, pentru fiecare an întreg rămas până la limita de vârstă de pensionare sau, în situația în care pot desfășura activitatea peste această limită, până la limitele de vârstă în grad la care pot fi menținute în activitate categoriile respective de personal, de un ajutor egal cu două solde ale funcției de bază, respectiv cu două salarii ale funcției de bază.*”

Așadar, textul analizat reglementează situațiile de încetare a raporturilor de serviciu, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă pentru pensionare.

Dificultatea în interpretarea textului este dată de sintagma „cu drept la pensie de serviciu”, deși la momentul intrării în vigoare a normei noțiunea menționată nu mai era reglementată legislativ.

Prin Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, intrată în vigoare la data de 3 iulie 2010, pensia de serviciu, astfel cum era reglementată la acel moment, a devenit pensie în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, pentru ca prin art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu

modificările și completările ulterioare (act ce a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2011), să se dispună abrogarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 10 prevedea și pensia de serviciu ca specie a pensiei cuvenite persoanelor aflate în sistemul menționat.

În acest context legislativ, inserarea sintagmei „cu drept la pensie de serviciu” în conținutul normei legale ce a suscitât dificultăți de interpretare, respectiv art. 20 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările ulterioare, și care a intrat în vigoare concomitent cu Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, care a abrogat această noțiune, respectiv data de 1 ianuarie 2011, sugerează voința legiuitorului de a avea în vedere, pentru plata ajutorului pe care îl prevede, doar acele tipuri/categorii de pensii care, conform legislației anterioare, făceau parte din categoria pensiei de serviciu.

Or, anterior, art. 11 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, includea în noțiunea de „pensie de serviciu”: pensia pentru limită de vârstă, pensia anticipată și pensia anticipată parțială. Se reține, totodată, că toate actele normative din sistemul public de pensii definesc distinct pensia de invaliditate, acordată în cazul pierderii capacității de muncă în situațiile expres reglementate de lege și care este o categorie/specie a pensiei (ca gen), alături de pensia de serviciu. În acest sens, art. 10 din Legea nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispune că sistemul pensiilor militare de stat cuprinde pensia de serviciu, pensia de invaliditate și pensia de urmaș. Aceasta este concluzia dedusă din argumente de interpretare sistemică a legii, dar și din punct de vedere logico-juridic, fiind evidentă voința legiuitorului de a acorda ajutorul menționat doar persoanelor aflate în ipoteza dată.

Un argument suplimentar în susținerea acestei interpretări îl constituie și dispozițiile pct. 15.11 din Normele metodologice privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar, polițiștilor și personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne,

aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/214/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Explicitarea noțiunii de „pensie de serviciu” adusă prin normele de punere în aplicare a legii relevă neechivoc că pensia de invaliditate [prevăzută de art. 51 lit. d) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare] nu acordă beneficiarului dreptul la ajutorul reglementat de art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, cap. II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

De altfel, asupra legalității dispozițiilor art. 15.11 din Normele metodologice privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar, polițiștilor și personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/214/2011, cu modificările și completările ulterioare, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal s-a pronunțat prin Decizia nr. 506 din 5 februarie 2014, prin care s-a respins recursul declarat de reclamant împotriva sentinței prin care s-a dispus respingerea excepției de nelegalitate a prevederilor mai sus citate.

În fine, Înalta Curte reține că dispozițiile art. 85 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, invocate de autorii sesizării ca fiind relevante pentru rezolvarea de principiu a chestiunii de drept, reglementează condițiile generale necesar a fi îndeplinite pentru trecerea în rezervă sau direct în retragere a personalului militar, în timp ce norma legală analizată vizează persoanele aflate într-o asemenea situație, dar cu drept la pensie de serviciu, raportul dintre normele legale aflate în concurs fiind cel dintre general și special, ce se rezolvă conform principiului *specialia generalibus derogant*. De aceea, în dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, instanța nu se va raporta și la aceste dispoziții legale.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați în Dosarul nr. 2.748/91/2012 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, raportat la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 164/2001, cu modificările și completările ulterioare, art. 51 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 și 2 din Legea nr. 119/2010, cu modificările și completările ulterioare, și stabilește că sintagma „pensie de serviciu” din conținutul normei legale menționate include doar categoriile de pensie pentru limită de vârstă, pensie anticipată și pensie anticipată parțială, prevăzute de art. 51 lit. a)—c) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 februarie 2014.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

